

23. marts 1932 blev lov af 15. april 1930 om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser forlænget indtil udgangen af marts 1934, således at der for dette tidsrum blev stillet 2 mill. kr. til rådighed til industrien og 1 mill. kr. til håndværket, medens det omhandlede garantibeløb til fremhjælp af forbedret teknik m. v. indenfor industrien blev fastsat til 3 mill. kr. Ved lov af 27. marts 1934 om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser blev der til udlån til industrien og håndværket stillet henholdsvis 2 og 1 mill. kr. til rådighed, og garantibeløbet til fremhjælp af forbedret teknik m. v. indenfor industrien blev atter forhøjet til 6 mill. kr. Endvidere blev det fastsat, at handelsministeren indenfor et samlet beløb af 100 000 kr. kunne yde garanti for kortfristede lån, der var optaget af håndværksvirksomheder med henblik på udførelsen af bestemte leverancer. Lov af 27. marts 1934 blev forlænget uændret ved lov af 31. marts 1936, dog at garantibeløbet til fremhjælp af forbedret teknik m. v. indenfor industrien blev nedsat til 4 mill. kr. (heri indbefattet allerede løbende garantier), og det samlede beløb af håndværkergarantierne blev forhøjet til 200 000 kr. (ligeledes indbefattet allerede løbende garantier). Ved lov af 31. marts 1938 forlængedes ordningen påny uændret indtil udgangen af marts 1940, dog at det samlede udlånsbeløb til håndværkere blev forhøjet til 2 mill. kr., og ved lov af 15. marts 1939 blev dette beløb til håndværkerne yderligere forhøjet til 4 mill. kr. Ved lov af 30. marts 1940 om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser blev der indtil udgangen af marts 1942 stillet et samlet udlånsbeløb på 2 mill. kr. til rådighed til industrien og 4 mill. kr. til håndværket. Garantibeløbet til fremhjælp af forbedret teknik m. v. indenfor industrien blev fastsat til 4 mill. kr. (heri indbefattet allerede løbende garantier) Denne ordning forblev ved de følgende forlængelseslove uændret og var gældende indtil ikrafttræden den 1. juni 1950 af lov nr. 237 af 27. maj 1950 om udlån til industri- og håndværksvirksomheder m. v.

Ved behandlingen på rigsdagen af forslag til lov nr. 237 af 27. maj 1950 fremhævede handelsministeren, at det, når de beløb, der var stillet til rådighed ved denne lov, var opbrugt, var regeringens hensigt påny at fremsætte forslag om adgang til at yde lån til industri- og håndværksvirksomheder i lighed med de i henhold til lov nr. 117 af 30. marts 1940 om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser gældende regler,

jfr. betænkning over forslag til lov om forlængelse og ændring af nævnte lov, afgivet af folketingets udvalg den 24. maj 1950 (Rigsdagstidende 1949—50 tillæg B, sp. 3073).

Under hensyn til, at de midler, der er stillet til rådighed ved lov nr. 237 af 27. maj 1950 om udlån til industri- og håndværksvirksomheder m. v., snart er opbrugt, og til, at de midler, som foreslås stillet til rådighed i det af handelsministeren under 23. januar 1952 i folketinget fremsatte forslag om udlån til visse industrivirksomheder, særligt vil blive ydet til virksomheder, hvis produktion kan udnyttes i forsvarets tjeneste, har regeringen ment, at det vil være rigtigst, at der allerede nu tilvejebringes midler til udlån, således at den udbygning af landets industri- og håndværksproduktion, der hidtil har fundet sted med støtte af statskassens midler, og som stadig i høj grad må anses for ønskelig, kan fortsættes.

Til lovforslagets enkelte paragraffer skal man gøre følgende bemærkninger:

Til § 1.

Som det fremgår af den som bilag 10 til nærværende lovforslag optrykte oversigt, har den gældende adgang til at søge eksportkreditstøtte inden for lovens rammer været udnyttet i stort omfang, idet statens samlede garantiforpligtelser i henhold til de givne eksportkredittilsagn pr. 1. januar 1952 androg ca. 48 mill. kr.

Statens eksportkredit-udvalg og erhvervsorganisationerne har fremsat ønske om, at staten i størst muligt omfang imødekommer det stigende behov for eksportkreditstøtte, i hvilken forbindelse man fra eksporterhvervenes side bl. a. har henvist til, at den skærpede konkurrence på eksportmarkederne må forventes at medføre, at danske eksportører i videre omfang end hidtil må indstille sig på at yde en kortere eller længere kredit med en del af — eller hele — salgssummen, hvilket kan nødvendiggøre øget eksportkreditstøtte under dennes forskellige former.

Ministeriet mener, at det til opretholdelse og udbygning af eksporten vil være nødvendigt, at der tilvejebringes mulighed for øget eksportkreditstøtte efter de hidtil gældende retningslinier, og man foreslår derfor, at det i den gældende lovgivning hjemlede maksimale beløb af 70 mill. kr., indenfor hvilket der vil kunne afgives eksportkreditgaranti, forhøjes til 100 mill. kr.

Efter sagens natur er det vanskeligt på forhånd med sikkerhed at anslå det beløb,